

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemana za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za ožnanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jeterkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 21. avgusta.

„Triester Zeitung“ je list, katerega ne pričakujemo, niti ne čitamo s posebnim zanimanjem. Njegovo lice nam je že dobro poznano in davno je že javna tajnost, kdo ga navdihuje in kdo mu siplje potrebnega ovsá. Uvodni članki njegovi so nam stari znanci, čitali smo jih že v „Fremdenblatt“, ali v „Grazer Zeitung“, ali v kakem drugem takem glasilu, njegove podrobnosti so deloma istega izvora, vse že večkrat prežvečeno blago, zatorej naravno, da v nas ne vzbujá zanimanja.

Včerajšnja številka „Triesterice“ pa dela velečastno izjemo, brali smo uvodni članek z nenavadnim veseljem, da, smejali smo se na glas. Kaj bi se tudi ne smejali, saj je v tem članku „Triester Zeitung“ do zadnjega peresca podobna znani koklji, ki je zvalila podtaknena jej gosja jajca, sedaj pa po bregu ob luži skače in kokodaka, ker je mlad tod izpod njenega materinskega okrilja ubežal in plava in poncava v mokrem elementu, kamor koklja ne more, niti ne sme.

Povod Tržaške „koklje“ jadikovanju je presvetlega cesarja rojstveni god in jadikovanje je v istini osnovano „La citta fedelissima“, kakor se je Trst 1848. l. imenoval, ne zasluđuje tega imena več, kajti, da se ima Trst vse bogastvo svoje, vso blaginjo zahvaljevati le Avstriji in bi že zaradi hvaležnosti najnavadnejá pravila uljudnosti in dvorljivosti moral jemati v poštev, a ko bi tudi hvaležnosti ne bilo, vsaj iz sebičnosti, ker predobro vemo, da bode baš Trst še mnogokrat potrkal na žepe davkoplačevalcev, v državnem zboru zastopanih, tira se vender v Trstu ostentativno le italijanska politika, glavno naše pristanišče zmatra se kaj rado kot italijanskega kraljestva pritiklina.

To se kaže pri raznih veselicah in slavnostih „onkraj velike luže“, ko se v imenu mesta Tržaškega polagajo venci na ta ali oni spomenik, to pokazalo se je tudi pri praznovanju cesarjevega rojstvenega godu v Trstu samem. K svečani sv. maši dne 18. t. m. pri sv. Justu ni bilo niti jednega mestnega zastopnika. Z grenkokislím obrazom zabeleđuje „Triester Zeitung“ demonstrativno to odsotnost, a si vender ne upa preveč strogo pisati proti neodrešencem, da se jim ne zameri preveč.

„Slučaj, se poreče, nič kot slučaj. Priznajmo to; a vsekako je čudovito, da ima ta slučaj vselej

svojo ulogo, kadar se v Trstu praznuje kaka avstrijska svečanost. Zakaj tega porednega slučaja odsotnosti ali prepoznega dohoda nikdar ni, kadar se vrši kaka svečanost za izključno italijanske interese, kaka očivestno narodno-italijanska demonstracija? Zakaj se pri takih prilikah namenoma izogiblje vsakej besedi, vsacemu glasu, vsakej barvi, vsakej vnanjosti in obliki, ki bi utegnila spominjati na celokupnost z Avstrijo? Zakaj prinašajo pri takih prilikah gotovi tukajšnji listi cele kolone dolga pretirana poročila o „sijajni slavnosti, kakeršne še ni bilo“, dočim isti listi o svečanosti cesarjevi ne pišejo ničesar? Zakaj se ime Avstrije rabi tako redko, kakor mogoče, zakaj se dosledno molči o vsakem avstrijskem dogodku, dočim se imena italijanske vladarske obitelji italijanskih ministrov, poslancev, drugih imenitnih in neimenitnih osob, ako so le italijanske, z vsemi naslovi naštevajo ter obširno priobčujuje govori in dogodki iz Italije v neprestanih dopisih iz Milana, Rima, Turina, Napolja, Florence? Zakaj se v rečenih listih nabaja vedno le Italija, in zopet le Italija, Avstrija pa nikdar? Zakaj se vedno rabi ta izraza „Re“ in „Regno“, kakor da bi za Trst bila samo Italija na svetu?”

Tako in jednako s čudovito naivnostjo poprašuje „Triester Zeitung“, ona, ki bi vender morala sama najbolj znati, kdo je temu kriv. Kakor ste jih vzgajali, ta ki so! Potuha, ki ste jim jo dajali, ide v klasje, dobrote, ki ste jim jih z radodarno polno roko sipali, vračajo se z nehvaležnostjo, z brezozirnostjo in še s čim drugim. Uzredili ste si strupenega modrasa v nedrijih svojih!

Najžalostneje pri vsej aféri, ki mora žaliti vsako patrijotsko srce, je pač to, da mestnega zbora Tržaškega demonstrativna odsotnost pri svečanosti cesarjeve vodilnih krogov, ali vsaj krogov, stoječih za „Triesterico“ še ni odprla očij, kajti v napominanem članku propoveduje se neodrešencem z jako sladko besedo, da bodo vsled njihove politike „avstrijski Nemci in avstrijski Slovani v Trstu dobili več veljave in moči.

„Hinc illae lacrimae!“ Samo v tem grmu tiči zajec! Tržaški Slovan ne sme na površje, potem je vse dobro. Zatorej „Triester Zeitung“ mej vrstami neodrešence učí, naj vsaj lojalnost hlinijo, naj bodo licemerci, le tako ohranijo si gospodstvo. V interesu Avstrije moramo proti takej morali slovesno protestovati.

Kar naposled „Triester Zeitung“ pleteniči o „utilitarizmu“, ki bode prepodil vse izključno politične težnje, in o morji, ki bode odplavilo vse te kričeče nelojalne prikazni, je pač jako vodena tolažba, dostojna samo političkim otrokom. Z malosrečno izbranimi frazami o spravljivosti, mejsobnem spoštovanju, ob uljudnosti itd. se ne bode odpravilo zlo, tu treba začeti pri korenini, sicer se bode v osodepolni uri zaman plakalo „Die ich rief die Geister“ itd.

Trdo priborjena drobtina.

(Izviroi dopis s Ptuja.)

Nekatera štajerska okrajna sodišča branila so se do novejšega časa Graškej gospódi na ljubo, katerej je slovenščina v uradu trn peti, da bi se naznanila zvršilnih prodaj posestev tiskala v slovenskem jeziku v „Grazer Zeitung“. Mej temi je bilo tudi okrajno sodišče na Ptui. Od sodišča samega izdajala so se slovenska naznanila, v uradnem listu objavljale pa so se nemške prestave, akoravno so stranke odločno terjale uvrstitev v slovenskem jeziku v svojih ulogah.

To postopanje dalo je povod, da se je hranilno in posojilno društvo na Ptui pritožilo pri pravosodnem ministerstvu na Dunaj večkrat zaporedoma.

Povoda za pritožbo imelo je tem več, ker so bila naznanila Celjskih sodišč, katerim zapoveduje v prvi vrsti g. Heinricher sam, razglašena v slovenščini v uradnem listu. Na pritožbe dolgo ni bilo nobenega odgovora; mislilo se je že, da bode minister Pražak naše pritožbe odložil tako, kakor je to storil Gautsch z onimi gledé rabe nemščine po narodnih šolah. Toda iz Gradca dobili smo poročilo, da je minister rešil naše pritožbe ugodno, in to z ukazom od 11. junija 1888, šte. 6556.

Po glasu tega ukaza ima c. kr. nadsodišče v Gradcu podrejena mu sodišča v slovenskih pokrajinah obvestiti, da se imajo slovenska uradna naznanila v „Grazer Zeitung“, „Klaurter Zeitung“ in „Laibacher Zeitung“ tudi v slovenskem jeziku objaviti, da ima veljati kot načelo, da se objave tiskajo v uradnem listu samo v tistem jeziku, v katerem je uloga spisana, oziroma, v katerem se je od sodišča rešila.

Ali bode zdaj vender jedenkrat konec brez-pametnemu kljubovanju nekaterih gospodov na-

LISTEK.

Lov na tihotapce.

(Konec.)

Dospevši do postajnega vodje iz R j pomudili smo se nekaj časa več, to pa zaradi tega, da smo se informovali o podobi cele črte, ki je zastavljena s stražami, katere zapirajo torej v primernih distancah pot tihotapcem, ki imajo to noč prilomastiti s polnimi vrečami kave, sladkorja, olja in jednega blaga.

S tem je bila jedna točka našega zanimivega „programa“ spolnjena, ali „ples“ imel se pa stoprav pričeti! . . . Mi trije s nadkomisarjem podamo se tedaj na majbno trato pod K—arsko cerkvijo, in tam se oddaljani kacic sto korakov od zadnje straže uležemo se prav po domače za grmovje, od koder smo imeli lep razgled po celem tem gorskem bregu, in čakamo na svoj plen. Mesečno svetlobo prikrival nam je večkrat kak oblak, tako da nam je veter,

ki nam je te oblake preganjal, pravo uslugo storil, kajti tihotapci so po tacih krajih veliki sovražniki svetlim nočem in stičejo le rajši po tmíni in se drže le senčnatih stez in potov . . .

V K—arski cerkvici bila je ura najst. Sladki mir kraljeval je okolu nas in le srpogledi čuk, ta nočni rogovilež, preletaval je v naši bližavi z drevesa na drevo in umes pa oglašal se s svojim mrtvaškim glasom: „jev, jev!“ Mi pa smo ležali v naših postajah v prosti naravi, ne zmeneč se ni za čuka ni za sladki spanec, ki nas je zvaljal tako močno v svoje zvito naročje. A ni nas prevaral in omotil!

Kako bdeče in stražeče zdrami nas najedenkrat nek šum v bližnjem grmovju . . .

„Pozor!“ deje gospod nadkomisar. „Nekaj se premika tam-le“ in pokaže na desno mojo stran.

Jaz vzamem svojo nabasano puško in se splazim proti mestu, od koder se je zaslišal šum. Pridem bliže — kaj zapazim, bil je majhen pes, ki se je prejško ne od kod pritepel, prišel na naš sled in tako tu okrog taval. Spodim ga in se vrnem na svoje mesto, kjer sem o tem „strahu“ onima dvema

omenil. Pa — čuj! zdajci zaslišimo zopet šum nižje doli od nas. Kaj je to?

Idite pogledat, a previdno!“ veli mi nadkomisar. — „Se že bližajo!“ čujem glas, bil je postajni vodja R—ski. — „Pripravljeni bodimo!“ veli še in izgine zopet na svoje mesto.

Ko sporočim to vest nadkomisarju in M—skemu postajevodji, razstavimo se urno vsak na primerno mesto ob grmovji, da smo lahko vse pred seboj videli, dočim nas ne bi nihče opaziti mogel.

Ko upremo svoj pogled proti tisti strani, od koder so imeli priti tihotapci, zapazi najedenkrat postajni vodja M—ski tam na kacic 600 korakov oddaljeni stezi nekaj premikati se in zašepeče nama bolj močno, da sva mi dva z nadkomisarjem čuti mogla: „So že tu, tamkaj le se bližajo!“

Vse je tiho! Mesec pogleda z vso svojo svetlobo iz-za oblakov.

„Sta ferma!“ začuje se od spodaje straže glas; — „varda!“ oglasi se druga, vsi se jamejo premikati v podobi kroga bližej ostalim stražam. „Pok!“ — puška počí — prva, druga, tretja! . . .

sproti slovenščini? Doseglo pa se je tudi to, da za naprej ni potrebno, da stranka prosi za uvrstitev naznanila v slovenskem jeziku, ker so sodišča obvezana, da dajo naznanila tiskati v tistem jeziku, v katerem je spisana oziroma rešena prošnja.

So li c. kr. okrajna sodišča v okrožji Graškega nadsodišča, katera imajo občeovati s Slovenci, že prejela intimiran novi ukaz, to mi ni znano.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 21. avgusta.

Oba državna zbora, avstrijski in ogerski, bodeta se takoj, ko se snideta, posvetovala o novem vojaškem zakonu. Ta zakon in ravno tako tudi zakon o visokosti prezenčnega stanja vojske stopila bodeta takoj v veljavo, ko ja rešita parlamenta, torej poprej, nego preteče desetletje sedaj veljavnega vojaškega zakona.

Utihnile so že bile skoro vse vesti o odstopu naučnega ministra, kar objavi „Köln. Zeit.“ nek dopis z Dunaja, ki govori o tem. Dopisnik trdi, da bode Gauč svoj lanski dislokacijski ukaz polagoma unčil, da si utrdi svoj položaj. Slovencem in Čehom boče več dati, nego so kedaj imeli. Gauč je nekaj časa mislil, da bode naslednik Taaffeja ter bode sedanjo vlado, ki jo je precej zavozila proti desnici, nadomestil s čisto uradniškim ministerstvom. Grof Taaffe je pa bil umnejši in je Gauču spodmaknil tla po nogami. Danes vsakdo ve, da ta mož ima le nekaj vnanje spretnosti, nič pa notranjega jedra. Skušal se bode še nekaj časa obdržati s tem, da se bode kolikor moči udajal večini. Nazadnje ga bode pa Taaffe le žrtvoval kot grešnega kozla spoznavljenju mej vlado in parlamentarno desnico ter ga namestil s kakim kolikor moči neznanim uradnikom, za katerega bode treba precej časa, da se bode obrabil. — Mi seveda ne moremo vedeti, v koliko je ta dopis osnovan. Spominjamo se pa, da je vlni „Münchener Allg. Ztg.“ ki ima zveze z nekaterimi odločilnimi krogi na Dunaji, najbrž tudi z naučnim ministrom samim, proslavljala Gauča in Bequehema ter poudarjala, da sta ministra, kakeršnih potrebuje Avstrija. Vedela je povedati, kako sta čislana pri dvoru, ker ju ne vodi ni liberalstvo, ni konservativstvo, ni nemštvo, ni slovanstvo temveč le avstrijski patriotizem. Podobno je bilo, da je Monakovski list tedaj gladil pot Gaučevemu ministerstvu.

Schönerer bode baje popisal in na svetlo dal, kar bode doživel v ječi, potem pa odpotuje v Nemčijo in bode po nemških mestih imel predavanja o avstrijskih razmerah. Njegova zadeva zna še v avstrijskem pa tudi v nemškem parlamentu priti v razgovor. Mož bode, kakor se kaže, židom belil lase, če tudi so mislili, da so ga že popolnoma unčili.

Vnanje države.

Kakor v Bolgariji, ravno tako tudi v Srbiji ni nobene varnosti. Roparji upajo se celo v Beligrad. Po deželi so oropali zadnji čas več svečnikov, samostanov in bogatejših posestnikov. Policija in žandarmerija jih ne moreta ugnati. Prebi valstvo se pa iz strahu ne upa podpirati oblasti v zasledovanju razbojnikov.

Roparji so vedno predrzneji v Bolgariji. Poslali so mnogim trgovcem pisma, v katerih zahtevajo, da jim pošljejo večje zneske, če ne, je bodo ubili. Poveljniku Bilakškega polka so pa pisali, da zaman zasleduje roparje po gorah, ker so v Sofiji. — Avstrijca, katera so bili ujeli roparji in je izpu tili le proti veliki odškodnini, hočeta zahtevati, da jima bolgarska vlada odškodnino povrne.

Ne le v političnem temveč tudi v narodnogospodarskem oziru ni nemški cesar ničesar dosegel v Rusiji. Nemci so se nadejali, da bode Rusija ponižala carino za nemške obrtne izdelke ali pa

sklenila z Nemčijo celo trgovsko pogodbo. Vse to so pa bile prazne nade. Rusija hoče se še nadalje držati svoje dosedanje gospodarske politike.

Nazadnje se je dobil celo nemški list, ki trdi, da Italija popolnem pravilno ne postopa v zadevi zastran Masave. „Frankfurter Zeitung“ omenja, da oficijozni „Journal de St. Petersbourg“ protestuje proti trditvi, da je Rusija se postavila na italijansko stališče v omenjeni zadevi. Ta trditev širila se je oficijozno iz Rima, kar pač dokazuje, da Italija ni kakor pravilno ne dela v tej zadevi. Rusija, Turčija in Grška so vedno še na strani Francoske. Da ima Francija formalno pravico na svoji strani, se ne da tajiti. Na Masavi se je vila egiptska zastava in imela je egiptsko garnizijo. Egipet je pa še dandanes vazalna država Turčije, katerej plačuje danj. Recimo, da kapitulacije izgube svoj zmisel, če si kako mohamedovsko ozemlje prilasti kristijanska vlast, a zato je vender treba, da se vlasti poprej sporazumé. O Masavi se pa to ni zgodilo. Če Nemčija in Avstrija podpirata Italijo, storita to le iz političnih uzrokov, ker nečeta zaveznika pustiti na cedilu in prav dati Franciji. To je umljivo, a neumljivo je, če se hoče postopanje Italije ogrniti nekako s plaščem pravice. Najmenj je pa umljivo, če državni drugi in tretje vrste z nepremišljenimi govori razpor neté. Tako je storil italijanski naučni minister, ki je v Turinu prav po nepotrebnem proslavljajl Crispija in trdil, da se bode mir ohranil tudi v korist onih, ki ga tako ne želé, nego Italija. Ta stavek se je izčrtal iz oficijoznih poročil, a izrekel ga je minister in s tem pokazal, kako čudno skrbi Italija za mir.

Dopisi.

Iz Kroke 19. avgusta. [Izv. dop.] Do sedaj so se Vam izključno le samo žalostne novice dopisovale, a jaz Vam hočem z malimi potezami narisati dan veselja, kateri je marsikoga do solz ganil. Kakor po vseh občinah, se je tudi pri nas praznovalo štirideseto leto vladanja presvetlega cesarja; toda ta slavnost je bila združena z blagoslovljenjem nove, krasne šolske zastave, katero je daroval blag rod—in detoljub. Bog mu to dobroto stotno poplati! V soboto dne 18. t. m. so že na vse zgodaj vihrale zastave po vseh hišah, in ob 8. uri je služil čast. gospod župnik sv. mašo, katere se je udeležil ves občinski odbor in šolska mladež. Po maši se je blagoslovila zastava, katere je bila kumica častita mati županja. Po dokončanih obredih so se napotili otroci in občinski odbor v jako okusno okrašeno šolsko sobo. Mogočni strel je odmeval iz „Jame“ ter so razlegal po dolini. V šolo prišedši nagovori mladež gospod nadučitelj Kovšca ter razložil pomen slavnosti. Trikratni „živijo“ zaključil njegov ganljivi govor in otroci zapoje cesarsko himno. Gosp. okrajni šolski predsednik pove pomen zastave in jo imenuje „šolsko mati“. Gosp. katehet Rihar pojasnuje otrokom podobe na zastavi in jim polaga lepe nauke na srce.

Sedaj se prično deklamacije in petje in tu se je bilo prepričati o uspehu gospoda nadučitelja in gospodičine učiteljice Leop. Rozman. Tu je kar očividni napredek in marsikdo bi se temu čudil, ker po navadi otroci na deželi neso najboljše vežbani. Konečno se zahvaljuje gosp. župan Klinar gg. katehetu, nadučitelju in gospodičini učiteljici za njihov veliki trud in opominja mladež k zvestobi do cesarja. Ob 12. uri je bil obed v restavraciji gospoda Žu pana in udeležili so se ga vse zgoraj imenovane osebe. Gosp. župan napije cesarju, gromoviti živio-klici zaključijo njega napitnico in na „Jami“ so dobro pritrjevali s topiči. Gosp. Pibrovce napije

gospodu daritelju zastave in materi kumici, gospod nadučitelj občinskemu ter šolskemu predsedništvu, gospod Schuller nazdravi vsem drugim šolskim prijateljem v prvi vrsti g. ces. svetniku Murniku.

Po obedu ob 4. uri popoldne se odloči prostor za „Franc Jožefovo lipo“, šolarji zapoje cesarsko himno in potem odrinejo vsi k „Jarmu“. Tu prišedši se zastava najprvo oddá dvema šolarjema, dečki začno telovaditi, deklice pa igrati. Najboljša zabava se prične pri zbijanji lonca in skakanji v vrečah. Potem so bili otroci dobro pogoščeni z vinom, štruklji in finimi „mešanimi fancovti“. Ob 8 uri odrinejo vsi domov z veselimi petjem in živio-klici. Po Marijnem zvonjenji se prične razvetljava in moram reči, da je bilo prav krasno. Jako lepi transparenti pri gospodu županu in gosp. Šolarji so naredili na vsacega lep utis; tudi je bilo zelo veliko število „balončkov“. A najlepše še le pride. Klici prijetnega iznenadenja se začujejo mej ljudstvom, ko se prikaže naše sl. pevsko društvo „Odmev“ pod vodstvom gospoda nadučitelja, ki je tudi tu svoj neumoren trud pokazal. Vsak od gg. pevcev je imel svoj lampijon in jako lepo je bilo videti, ko se ustavijo pred županovo hišo; vse ljudstvo se odkrije in posluša krasno peto himno. Ko odpojo, jih nagovori gospod župan, se zahvaljuje za njih udanost do presvetlega cesarja. Krasno petje se je slišalo še potem pred c. kr. pošto in c. kr. žandarmerijo. Pozno v noči so potihnili topiči in klici veselja. To je bil za nas dan veselja, kateri je marsikoga do solz ganil in katerega se bode marsikdo rad z največjo hvaležnostjo spominjal. Veliko starih ljudij mi je reklo: „Kaj takega pa še ne pomnim in gotovo tudi več ne bom učakal!“

Z Grma poleg Novega mesta 19. avgusta. [Izv. dop.] Rojstveni dan presvetlega cesarja praznovalo je učiteljstvo, ki sedaj v kmetijskem kurzu tukaj biva, prav slovesno. Na povabilo vladnega svetnika so se učitelji tega kurza s svojim vodjo g. R. Dolencem in pristavom g. Rohrmannom skupno udeležili slavnostne sv. maše ob 10. uri. Po maši so se v kočijah peljali h gospodu Zorku pri Beli cerkvi na obed in veselico. Gotovo bi si gospod vodja ne bil mogel prijaznejšega kraja in boljše gostilne izbrati, kakor je ta kraj, kjer smo videli vinograde, lepo polje, slikovite kraje ter graščini Otok in Strugo. Ko smo došli k Zorku, jelo je deževati. Dež nam je dobro došel, ker je ohladil poprej prevroči zrak. Obed pri Zorku bil je prav lep. Ko gospod vodja govori prelepi govor in napitnico na presvetlega cesarja, zagrome topiči, vsi navzočni pa stojé zapoje cesarsko pesen. — Nadučitelj g. Anton Požar iz Rateč in starosta mej navzočnimi napije potem g. vodji in pristavu ter se v imenu učiteljstva tega kurza obema zahvali za prelepe nauke in za povabilo k Zorku. Dalje je deželnemu odboru napil učitelj g. Levec; učitelj g. Vinko Kmet kmetijski šoli na Grmu, njenemu vodji in pa pristavu. Poleg drugih napitnic napivalo se je tudi nekaterim župnikom, kateri so uneti za sadjarstvo, kakor g. Mesar v Bohinji in g. Vidergar, kakor tudi neprisotnim gospodom učiteljem, kateri v prosep kmetijstva in sadjarstva delujejo. tako g. Žirovnik in g. Ribnikar.

Naj mi bode dovoljeno, da pristavim sledeče: Letos je 14 učiteljev slušateljev na kmetijskem kurzu. Ta kurz je jako potreben za slehernega,

Puške, bajonete in sablje zgrabimo tudi mi, stopaje vedno bližje

„Pozor možje! brzo stopite doli!“ velite stražnika sredi griča.

Vsi hitimo tja doli. Najedenkrat prisopiba nam nasproti črna moška postava s polno vrečo na plečih. „Stoj, ne korak dalje!“ zakriči nad tihotapcem nadkomisar, jaz pa nastavim puško s nasajenim bajonetom: „Ne gani se!“ — Tihotapec ves upehan spusti se na tla in vreča pade mu s pleč, mej tem pa jame stokati. . . . in ostudno po laški kleti in na svojo desno nogo kazati. — Dobil je mej begom kroglo v nogo.

„Vi ostanite tu pri njem in stražite ga!“ veli mi nadkomisar, — „midva ideva k onim stražam.“ Odideta.

Nesem še dobro ogledal si svojega v varstvo mi izročnega črnega tihotapskega čuka s plenom, že se mi veli: „Peljite doli, a previdno!“

Jaz pograbim tihotapca z vrečo in hajd na nakazano mesto. Ura v K—arski cerkvi bila je polu jedno čez polnoč. . . . Izza oblakov prikaže se luna. . . . in čuk jel se je zopet oglašati nad nami

. . . . Ko dospem s plenom na mesto, kjer je bilo že vse „skupaj zbrano“, — kakšen prizor prijatelj! — Tam na tleh ležalo je šest črnih, razdrapanih moških postav z uklenjenimi rokami, poleg njih pa je počivalo in odrešenja čakalo 8 velicih vreč z raznim carini podvrženim blagom. In zdaj še le-ta, ki sem ga jaz na mesto pritiral, — bil je sedmi tihotapec, vsi pa — zanemarjeni čiški o b r a z i! . . .

Šestero so jih straže srečno po kratkem boji ugrabile, sedmi, ki je nam nasproti prisopihal, mislil jo je odkuriti, a jeden stražnik poslal je za njim puškino kroglo, katera je prav dobro zadela. . . . Ko smo si nekoliko oddahnili, pregledali in v varstvo deli ves plen tega lova, vršila se je še kratka konferenca. . . . Za tem pa ukaže nadkomisar nam stražnikom tihotapec z vrečami po dva in dva zvezati ter gnati dalje na cesto in od tod proti M—skemu mestu. Ranjenec šel je zadnji, a vrečo je moral nositi jeden njegovih sodrugov. . . .

Po kratkem slovesu odšel je postajevodja R—anski na svoj dom, mi drugi s tihotapci počasi proti M—ljam.

V poslopji colnega urada spravili smo svoj

lovski plen varno pod ključ, stražnike R — postaje odpustili na svoj dom, dočim smo mi trije podali se k počitku, da se pripravimo za važni pošel družega dne. —

* * *
Drugi dan — bil je praznik sv. Jožefa, — stehali smo najprvo zaplenjeno blago, mej katerim je bilo nad sto kilo kave in ravno toliko sladkorja, zatem pa nekaj nad 80 kilo blaga ra zne kakovosti namenjenega večidel za kacega trgovca i. dr. Da se ni posrečil ta „lov“, zadela bi bila erar precejšnja škoda! —

Še isto dopoldne odvedli so se tihotapci z blagom vred v K., kjer se jim je po skleneni obravnavi in obsodbi blago odvzelo in po javni dražbi prodalo, dočim so tihotapci bili obsojeni v primeren zapor, ker neso imeli naložene globe s čim plačati, kajti blago plačali so v Trstu s trgovčevim denarjem. — A tudi mi drugi prejeli smo svoje plačili, dasi ne sicer v znesku, katerega je še ono noč vsak zase v „proračun“ del, ipak v tolikem, da smo „pobotnice“ radi podpisali. —

torej naj bi se ga v prihodnje več učiteljev udeleževalo.

Ko nas je obiskal c. kr. svetnik in namestnik deželnega glavarja g. J. Murnik, rekel je, da vlada želi, da bi se več učiteljev za ta prepotrebni pouk oglašalo, ker le po tem potu je mogoče, da se bo mladina v šoli poučevala v kmetijskih strokah in se tako kmetijski stan prej povzdignil.

Z Bleda 20. avgusta. [Izv. dop.] Kakor že dolgo vrsto let, tako se je tudi letos pri nas cesarjev rojstveni dan slovesno praznoval. Posebno pa je privabila razsvetljava jezera mnogo tujcev in Ljubljanskih gostov. Komaj ulegel se je večerni mrak na rajsko okolico, že se je zasvetil Grad na strmeji pečini v tisočerihih lučicah, na to zablestela so letovišča ob jezeru v krasnej razsvetljavi, posebno odlikovale so se toplice „Luisenbad“, Mallnerjev hotel, Skaletova in Souvanova vila. Točno ob 8. uri zagrome možnarji na bližnjem hribčku, godba zadoni in krasno nakičeni čolni, z vsakovrstnimi in mnogobarvenimi lampijoni razsvetljeni, jamajo se pomikati proti otoku. Z godbo (ki je igrala žalibog le nemške, akoravno patrijotične komade) vrstili so se pevci, iz čvrstih grl odmevale so daleč po jezeru same slovenske pesni; posebno je g. Razingerjev tenor očaroval in vzbujal mnogo „živio“ in „na zdar“ klicev. Vmes spuščale so se krasne rakete in zažigali raznobarveni bengalični ognji. — Mej čolni opazili smo sicer priprosto a ukusno ribiško opravljene, z zelenjem, mrežami in ribiškimi orodjem okrašeni čolni, v katerem je sedel brhki Gorenjec v irhastih hlačah in lepem „pruštofu“ — njemu na strani pa v krasni narodni noši ljubki Slovenki (hčeri znanih narodnih obitelij Ljubljanskih), katerima se je lepa noša in peča krasno podala in ki sta vzbujali občo pozornost. Razen tega zapazili smo čolni, v katerem so bile mnoge krasne dame in gospodje v orientalske noši. Pred Petranom zapeli so pevci cesarsko pesen, isto ponovila je godba in mnogi „živio“ razlegali so se po širnej jezerske planoti. Po razsvetljavi bil je ples v Mallnerjevem hotelu.

Domače stvari.

— (Presvetli cesar) podaril je krajnemu šolskemu svetu v Št. Iliji pri Slovenjem Gradcu za zgradbo šole 250 gld.

— (Osobne vesti.) Oton Filafero, sodnijski pristav v Brežicah, imenovan je okrajnim zdravnikom v Borovljah. — Okrajni sodnik Aleksander Schilling premeščen je iz Borovlj v Št. Pavl.

— (Umrli) je včeraj zjutraj v Ljubljani g. Anton Schmalz, umirovljeni nadsodiški svetnik, v 94. letu dobe svoje. Rodom Ljubljančan služboval je 42 let pri tukajšnjem deželnem sodišči, ob 1865. letu pa užival mirovino. Bil je obče spoštovan in priljubljen gospod. Naj v miru počiva!

— (Deželni predsednik baron Winkler) odpeljal se je v Radovljico.

— (Pomiloščenje.) Cesar odpustil je 92 kaznjencem ostalo kazni. Tega pomiloščenja je deležnih: V kaznilnici Ljubljanski 4, v Kopru 3, v Gradiški 5, v Begunjah 5 kaznjencev.

— (Trgovinska in obrtna zbornica) ima danes ob polu sedmih zvečer sejo, na katere dnevnem redu so: 1. Zapisnik zadnje seje. 2. Poročilo o napravi telegrafske postaje v Sodražici. 3. Dopis zbornice v Linci zaradi obdačenja podružnic. 4. Tarifa za javno tehniko v Grosupljem. 5. Prošnja za semnje v Medvodah. 6. Poročilo o protokolovanji firme jednega trgovca z lesom. 7. Dopis zbornice v Olomuci zaradi poštne za zbornične liste. 8. Tarifa za semnje v Šent Vidu pri Zatičini. 9. Maksimalna tarifa za meso v občini Kamnik. 10. Poročilo o vprašanjih: a) Ali sme trgovec s specerijskim blagom tudi vrvarsko in ščetarsko blago itd. prodajati? b) Ali sme branjevec tudi sladkor, kavo, riž itd. prodajati? c) Ali sme kramar sukno vseh vrst, narejeno obleko, sladkor, kavo, riž prodajati? d) Ali sme trgovec z živežem tudi sladkor, surogate, kavo prodajati? e) Ali sme čevljar in trgovec z usnjem tudi špeh prodajati? 11. Volitev jednega člana v trgovinski posvetovalni odbor kuratorija za avstrijski trgovinski muzej. 12. Poročilo o okoliših zadrug v političnem okraju Kočevskem. 13. Tarifa za klavnico v Metliki. 14. Poročilo o pravilih za 6 zadrug.

— (V semenišče Ljubljansko) bili so na novo vsprejeti: Aleksander Ušeničnik iz Poljan nad Loko, Alfonz Levičnik iz Planine, Anton Cestnik iz Čemšenika, Alojzij Šarec iz Preserja

pri Kamniku, Štefan Rihar iz Polhovega gradca, Josip Benkovič iz Kamnika, Kašpar Porenta iz Virmaš pri Loki, Anton Poljak iz Ljubljane, Leopold Raktelj iz Ribnice, Martin Kerin od sv. Križa pri Mokronogu, Makso Šešark iz Trebnja, Josip Gruden iz Ljubljane, Janez Abram iz Idrije, Janez Debelak iz Tržiča, Jakob Mihelič iz Kroke, Alojzij in Fran Češarek iz Ribnice; v bogoslovje kot eksternisti so vsprejeti: Karol Dornik iz Tržiča, Janez Cukale z Vrhnike, Viktor Zabukovšek iz Mokronoga, Fran Pavlin iz Vipave, Anton Medved iz Kamnika, Srečko Šarc iz Ljubljane, Josip Cegnar iz Starega loga, Karol Čik iz Ljubljane in Gustav Koller iz Ljubljane.

— (Bolnica na Poljanah v Ljubljani) ustanovljena l. 1876 začasno, dokler se ne zida bolnica za nalezljive bolezni na primernejšem mestu, morala bi se že zdavnej odpraviti iz mesta, zlasti zdaj, ko sta v bližini obe sirotišnici in je ravno ob tej cesti velik promet ob tržnih dnevih. Mestni magistrat je torej obrnil se do deželnega odbora s prošnjo, da naj opusti to bolnico, katera je ob vsaki epidemiji bila središče, odkoder se je raztrosila bolezen. Ker je tudi vlada že večkrat odločno zahtevala, da se bolnica za kužne bolezni odpravi iz tega kraja, pričakujemo, da bode deželni zbor vendar jedenkrat povoljno rešil to za Ljubljano pereče vprašanje.

— (Pri Logatci) kamor je včeraj odšlo vojaštvo Ljubljansko, bile so danes strelne vaje. Streljali se je na sovražnika, označenega z raznimi tarčami, s puškami in kanoni, kakor v pravi bitki. Strelkanov čul se je prav razločno v Ljubljano.

— (Na Dunaji) bila je včeraj zopet velika halabuka zaradi Schönererja, ki se dopoldne odpeljal v zapor, ves ostrizen in gladko obrit. Policija zastavila je v veliki množini vse ulice, da bi preprečila vse demonstracije in nepovoljne klice „Hoch Schönerer“. V nedeljo zaprli so zaradi tacih klicev 20 oseb, včeraj pa morda tudi toliko. Nam se močno dozdeva, da bi vsega tega ne bilo treba, ker se s tacimi koraki kolikor toliko le povečuje Schönerer.

— (V Račenski dolini) je predor v veliko, lani odkrito jamo že dodelan. Voda se bode torej lahko odtakala, ne da bi preplavljala vso dolino, kar se je dozdej pripetilo malone vsako leto po jedenkrat ali še večkrat. Gosp. deželni inženjer Hrasky, ki vodi tamošnja dela, našel je zopet drugo jamo blizu prve, kamor se bode tudi presekala predor.

— (Vabilo) k velikemu zboru in k svečanosti v proslavo 40letnega vladanja Njega velečastva presvetlega cesarja Frana Josipa I., katero priredi „Slov. pevsko društvo“ z rodoljubi Krškega okraja v nedeljo dne 2. septembra t. l. na Krškem. Glavne točke vspeveda so: 1. Sprejem gostov od raznih stranij. 2. Ob 9. uri slavnostna sv. maša s petjem. 3. Ob 10. uri otvorjenje stalne učiteljske razstave. 4. Ob 11. uri skupna pevsko vaja. 5. Ob 12. uri občni zbor „Slov. pevskega društva“. 6. Ob 1. uri banket pri g. Gregoriču za osobo 1 gld. Udeležitelji tega se naj pri slavnostnem odboru v Krškem do 31. avgusta gotovo oglašijo. 7. Ob 4. uri popoldan slavnostni govor, „Veliki koncert“ pevskega društva in polnoštevne godbe c. kr. 17. pešpolka fem. baron pl. Kubn — katerega vspeveda še sledi. 8. Po koncertu prosta zabava na vrtu g. Gregoriča s petjem, godbo, plesom in umetelnim ognjem. 9. Ob 8. uri zvečer velika baklada pred c. kr. okrajno glavarstvo. Slavnostna odbora.

— (Slovensko pevsko društvo) naznaja, da je generalno vodstvo južne železnice po vseh njenih progah, razen Mürrzuschlag — Neuberg in Spodnji Dravberg — Wolfsberg udeležiteljem slavnosti dne 2. sept. t. l. v Krškem voznino za II. in III. razred poštinih in osebnih vlakov znižalo za tretjino navadne cene pri poštinih vlakih. Legitimacije se dobe v Ptuj pri odboru. Za pošiljatev se naj priloži jedna znamka. Listki bodo imeli veljavo tri dni.

— (Vabilo) k slavnosti, katero priredi Vrhniska občina v proslavljenju štiridesetletnice vladanja presvetlega cesarja Frana Josipa I. dne 26. avgusta 1888 na Vrhniki. Vspeveda. Na predvečer dne 25. avgusta mirozov in streljanje. Dne 26. avgusta. Zjutraj budnica in streljanje. Dopoldne ob 10. uri slovesna sv. maša v cerkvi sv. Pavla. Točno ob 1. uri banket v g. Drabeka gostilni „pri črnem orlu.“ Mej 3. in 4. uro vsprejem gostov, po-

tem pozdrav predsednika, slavnostni govor gospoda državnega poslanca dr. Poklukarja, objava ustanove društva gospej Vrhniških in konstituiranja društva za olepšavanje trga in okolice in zasaditev začetnih dreves k drevoredu. Pogostenje in obdarovanje šolske mladine, blagoslovljenje železnega mosta čez Ljubljano, ljudska veselica z godbo in petjem. Zvečer občna razsvetljava in odhod po trgu in Hribu z lampijoni in godbo, kresovi, bengalična razsvetljava Ljubljance nad mostom, petje in godba na čolnih. Konečno prosta zabava. Posamičnih povabil slavnostni odbor ne bode razpošiljal.

— (Pri veliki svečanosti v Središču) dne 26. t. m. bodo sodelujoča pevka društva pela naslednji pesni: 1. „Potočnica“, zbor od Gjüre Eisenhutha, poje Varaždinska „Vila“ s spremljevanjem godbe. 2. „Davorija“, zbor od Vallingerja, poje rad. pevsko društvo iz Varaždina. 3. „Ustaj rode“, od Gjüre Eisenhutha, zbor, poje „Vila“. 4. „Veselo“, zbor od F. Trišlerja, poje rad. pevsko društvo. 5. „Pozdrav“, mešani zbor od dr. G. Ipavca, poje pevsko društvo Ormoškega okraja. 6. „Popotnica Lire“, zbor od pl. Zajca, poje „Vila“. 7. „Brate mili“, zbor od J. Puchlyja, poje rad. pevsko društvo. 8. „Nazaj v planinski raj“, mešani zbor od A. Nedveda, poje pevsko društvo Ormoškega okraja. 9. „Hrvaticam“, zbor z bariton-solo od I. pl. Zajca, poje „Vila“. 10. „Zrinjska Frankopanka“, zbor od I. pl. Zajca, poje „Vila“ in rad. pevsko društvo s spremljevanjem godbe. Pozdrav ima gospod župan Kočevar, slavnostni govor tržan g. Kolarič, govor o Središču in njegovi zgodovini povodom 400letnega potrjenja njegovih pravic pa č. gosp. župnik Slekovec od sv. Marka. — Svečano sv. mašo služi rojen Središčan, prečast. gospod kanonik Herg iz Maribora. Ob 12. uri opoldne pa bo Središki požarni brambovec Fran Lah po zastopniku okrajnemu glavarstvu Ptujkega gosp. Supančiči dekoriran s srebrnim zaslužnim križcem. — Ker se je Središče svojih trških pravic sploh v prid našega naroda posluževalo, želimo iz srca, da se te lepe svečanosti prav mnogo občinstva ne samo iz bližnjih občin, ampak tudi iz sosednih mest in trgov udeleži.

— (Šaleška čitalnica) praznuje v nedeljo dne 26. avgusta t. l. spomin 40letnega vladanja presvetlega cesarja Frana Josipa I. Predpoludne ob 1/2 11 uri slovesna sv. maša pri farni cerkvi Šoštanjski, pri kateri poje čitalnični pevski zbor, popoldne ob 3. uri ljudska veselica na vrtu g. M. Tajnika v Drugmirji z govori, petjem, godbo, streljanjem itd.; zvečer umetalen ogenj in zažiganje kresov.

— (Razpis državne štipendije za obiskovanje c. kr. živinozdravniškega zavoda na Dunaji.) Vsled odloka vis. c. kr. kmetijskega ministerstva z dne 20. maja 1886 št. 6742/856 pooblaščen je odbor c. kr. kmetijske družbe kranjske razpisati državno štipendijo v znesku 300 gld. za Kranjca, ki se namerava učiti živinozdravništva na c. kr. živinozdravniškem zavodu na Dunaji. Prosilci za to državno štipendijo, ki so rojeni Kranjci, naj dokažejo, da so dovršili z dobrim uspehom vsaj šesti gimnazijski ali realni razred ter da so zmožni slovenskega in nemškega jezika. V živinozdravniški tečaj, kateri traja tri leta, ustopiti je 1. oktobra t. l. Nemški pisane prošnje na vis. c. kr. kmetijsko ministerstvo, katerim je priložen rojstni list in šolsko spričalo, je oddati najpozneje do 15. septembra t. l. odboru c. kr. kmet. družbe kranjske.

— (Vino-sadjerejsko društvo za Brda) priredi v nedeljo 26. t. m. vinarsko in sadjarsko razstavo, katera se odpre ob 9. uri zjutraj, in bode odprta do noči istega dne. Razstava bode v Steverjanu v prostorih g. Formentina. Gospodje posestniki in trgovci vin in sadja, kakor tudi drugo slovensko občinstvo se uljudno vabijo, da počaste našo prvo razstavo v Brdih.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Korneuburg 20. avgusta. V okolici bile so zadnje dni grozne nevihte. Oblak se je utrgal in valovi drli so po vaseh in odnašali so poslopja in ljudi. V Niederleisu podrlo se je 25 hiš, 10 skednjev z žitom odnesla je voda. Troje ljudi je utonilo. Ljudje iskali so zavetja na drevji in na strehah, katere so se pod njimi zrušile. Muogo teško poškodovanih. Ves kraj z blatom pokrit, opustošen, škoda ogromna. V Aspernu utonilo 8, v Pürsten-

dorfu 4 osebe, v Ladendorfu zrušilo se je 20 hiš. Veliko živine je poginilo.

Berolin 20. avgusta. Nemški, v Turčiji bivajoči častniki in uradniki bodo baje vsi ostavili turško službo.

Razne vesti.

*** (Zavodi za slepe na Ruskem.)** V poslednjih treh letih je bilo ustanovljenih na Ruskem 10 novih zavodov za slepe. Za vsem je zdaj 28 takih zavodov, ki so vsi dobro preskrbljeni, jedno pribežališče (asil) celo s 350.000 rublji. Daryl in volil prihaja na leto do 100.000 rublj. V takozvanem slepem tednu se nabira do 80 000 rublj. Oskrbovanje slepih je na Ruskem strogo organizovano. Na čelu je Marijina družba pod pokroviteljstvom caričinim. Car je odložil volilo svojega očeta za dobrodelne namene v znesku jednega milijona rublj. tej družbi za vzgojo slepih in podaril graščino v vrednosti 300.000 rublj., da se napravi zavod za slepe. V Peterburgu, Moskvi, Kijevu zidajo nova poslopja. Povsod pa skrbé za prodajo izdelkov, katere izdelujejo slepi. V Peterburgu se prodavajo v trinajstih zalogah. Tiska se pa čedalje več knjig za ruske slepe. — Tako je poročal vodja Peterburškega zavoda Nedler dne 12. avgusta t. l. na kongresu učiteljev za slepe, ki je zboroval v Koloniji. Kongres pa je vsled tega poročila sklenil po predlogu nemškega dvornega svetnika Buchnerja, da se je izrekla ruskemu carju telegrafičnim potom iskrena zahvala in najglobokejše spoštovanje kongresa.

*** (Češk koncert v Parizu).** Iz Prage se javlja, da mislijo češki umetniški krogi na Pariški razstavi prihodnje leto prirediti velik češki koncert, pri katerem bi pronašli izključno skladbe čeških skladateljev češki in francoski umetniki. Svoje sodelovanje pri tem koncertu so že objubili: Fr. Ondříček, C. Saint-Saëns, Praški moški pevski zbor „Hlahol“. Dalje se misli, da bode pri koncertu sodeloval ti A. Dvořák in tenor francoske velike opere Lasalle. Ta koncert bode velike važnosti za vse Slovence, ki bodo pokazali pri tej priliki umetnost svojo mejnarnodnemu občinstvu.

*** (Kakoplačujejo „Times“ dopisnike svoje.)** Največji list angleški „Times“ daje svojim sotrudnikom iz raznih krajev sveta jako visoke nagrade. Znani Blowitz, dopisnik iz Pariza, dobiva 3.200 funtov šterlingov na leto. Love v Berlinu in dopisnik z Dunaja imata po 2000 funtov na leto. Dopisnik iz Rima ima 1000 funtov na leto in prosto stanovanje. Ravno toliko dobiva dopisnik iz Peterburga. Dopisniki iz manjših mest, ki na leto pošljejo le nekoliko brozjavnih vrst, vlečejo po 500 do 1000 funtov na leto. Najmanjša letna nagrada je 250 funtov. „Times“ izdajo za svoje dopisnike v inozemstvu vsega vkupe do 30.000 funtov šterlingov.

*** (Italija)** imela je po najnovejših poizvedbah koncem preteklega leta 30.260.065 prebivalcev. Od poslednjega občnega števljenja dne 31. decembra 1871 torej v 16 letih pomnožilo se je prebivalstvo za več kakor 3 1/2 milijona.

*** (Velik požar)** razsaja že 12 dnij na Tridentinskem ob italijanski meji, ker gore gosti gozdi na hribovji Castellberto, Dosso in Ronchi. Požar se vedno bolj širi. Cele vasi in posamična posestva so že pogorela. Požar sega že 200 kilometrov (menda le 20 Uredn.) daleč. Zažgali so nekda tihotapci iz maševanja.

*** (Starost — slabost.)** V Wloclaweku obesil se je pred nekoliko dnevi 88 let star mož. Povod samomoru bil je ta, da je bil ljubosumen na svojo za 35 let mlajšo soprogo.

Figuren zdravljen uspeh. Vsem, kateri tré vsled zapretja ali slabega prebavljenja, napenjanja, tiščanja v prsih, glavobolja, pomanjkanja slastij do jedij in drugih slabostij, pomaga gotovo pristni „Moll-ov Seidlitz-prašek“ Škatljica 1 gld. Vsak dan ga razpošilja po poštne povzetji A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se zrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 7 (13-11)

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji (331—191)
za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tujci:

20. avgusta.

Pri **Stonu**: Bothe iz Gradea. — Knopfler iz Gradea. — Rungg iz Beljaka. — Smeling iz Gradea. — Storch z Dunaje.

Pri **Malič**: Luschin z Dunaja. — Steiner iz Maribora. — Tomme iz Trsta. — Kelbl iz Kočevja. — Rache iz Brda.

Pri **avstrijskem cesarji**: König iz Basela. — Vtičar iz Prevoja.

Pri **južnem kolodvoru**: Pavesch iz ? — Gotsch iz Kostanjevice.

Umri se v Ljubljani:

18. avgusta: Franc Garvas, kajzarjeva hči, 14 dni, Ilovica št. 34, za božastjo. — Angela Ogrine, paznikova hči, 1 leto, Poljanska cesta št. 66, za davico. — Ana Kisovic, zasebnica, 68 let, Studentovsk. ulice št. 3, za Brigtovo boleznijo.

10. avgusta: Anton Šmalc, umirovljeni sodnijski višji svetnik, 93 1/2 let, Florijanske ulice št. 1, za oslabljenjem.

v deželnej bolnici:

18. avgusta: Matevž Marn, gostaç, 53 let, za jetiko. — Gregor Martinčič, gostaç, 87 let, z kapom.

19. avgusta: Marjana Gantar, gostija, 67 let, za braimerico.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
20. avg.	7. zjutraj	739.1 mm.	10.1° C	brezv.	megla	0.00 mm.
	2. popol.	737.1 mm.	22.4° C	z. jz.	d. jas.	
	9. zvečer	737.2 mm.	15.4° C	brezv.	jas.	dežja.

Srednja temperatura 16.0°, za 3.4° pod normalom.

Dunajska borza

dné 21. avgusta t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	82.25	82.25
Srebrna renta	82.85	82.75
Zlata renta	111.55	111.40
5% marcna renta	98.05	97.65
Akcije narodne banke	870.—	870.—
Kreditne akcije	316.70	316.—
London	123.50	123.55
Srebro	—	—
Napol.	9.77	9.78
C. kr. cekini	5.87	5.87
Nemške marke	60.25	60.30
4/ državne srečke iz l. 1854	250 gld.	133 gld. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100 „	168 „ 75 „
Ogerska zlata renta 4%	101 „	25 „
Ogerska papirna renta 5%	91 „	35 „
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105 „	50 „
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	120 „
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	124 „	50 „
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100 „	20 „
Kreditne srečke	100 gld.	185 „
Radolfove srečke	10 „	21 „
Akcije anglo-avstr. banke	120 „	110 „ 75 „
Tramway-društ. velj. 170 gld. a v.	227 „	75 „

Malo posestvo

v pokrajinah slovenskih želi kupiti nekdo. — Ponudbe, v katerih se mora povedati, kako je to posestvo, koliko se od nje plačuje davka in cena, vsprejema gosp. J. Mužik v Praze, Hopfenstoková ulice 1422.

Jedini slovenski ilustrirani šaljni list.

ROGAČ

izhaja po dvakrat na mesec
ter stoji (478—12)

3 gld. 20 kr. celo leto,
1 gld. 60 kr. pol leta.

Uredništvo in upravnistvo v Narodni Tiskarni.

Za malo trgovino išče se ter takoj vsprejme neoženjen (558—2)

knjigovodja,

ki govori slovenski in nemški. — Treba je tudi primerno kavejjo uložiti. — Dosluzen računski vodja vojaški ali štabni podčastnik ima prednost. — Dotične ponudbe pod „M. 1000“ naj se pošiljajo upravnistvu „Slov. Naroda“.

Vso opravo

za specerijsko in kramarsko blago prodam po nizki ceni.

(549—3) Valentin Žontar na Tržaški cesti št. 19 v Ljubljani.

V „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani prodajajo se

Jurčičevi zbrani spisi

po znižani ceni.

- 1. zvezek:** Deseti brat. Roman.
- 2. zvezek:** I. Jurij Kozjak, slovenski janičar. Povest iz 15. stoletja domače zgodovine. — II. Spomini na deda. Pravljice in povesti iz slovenskega naroda. — III. Jesensko noč mej slovenskimi polharji. Črtice iz življenja našega naroda. — IV. Spomini starega Slovence ali črtice iz mojega življenja.
- 3. zvezek:** I. Domen. Povest. — II. Jurij Kobila. Izvirna povest iz časov lutrovske reformacije. — III. Dva prijatelja. — IV. Vrban Smukova ženitev. Humoristična povest iz narodnega življenja. — V. Golida. Povest po resnični dogodbi. — VI. Kozlvska sodba v Višnji Gori. Lepa povest iz stare zgodovine.
- 4. zvezek:** I. Tihotapec. Povest iz domačega življenja kranjskih Slovencev. — II. Grad Rojinje. Povest za slovensko ljudstvo. — III. Klosterski zolnir. Izvirna povest iz 18. stoletja. — IV. Dva brata. Resnična povest.
- 5. zvezek:** I. Hči mestnega sodnika. Izvirna zgodovinska povest iz 15. stoletja. — II. Nemski valpet. Povest. — III. Sin kmetkega cesarja. Povest iz 16. stoletja. — IV. Lipe. Povest. — V. Pipa tobaka. Povest. — VI. V vojni krajini. Povest.
- 6. zvezek:** I. Sosedov sin. — II. Moč in pravica. — III. Telčja pečenka. Obraz iz našega mestnega življenja. — IV. Bojim se te. Zgodovinska povest. — V. Ponarejeni bankovec. Povest iz domačega življenja. — VI. Kako je Kotarjev Peter pokoro delal, ker je krompir kradel. — VII. Črta iz življenja političnega agitatorja.
- 7. zvezek:** I. Lepa Vida. Roman. — II. Ivan Erazem Tattenbah. Izviren historičen roman iz sedemnajstega veka slovenske zgodovine.

Zvezek po 60 kr.,
eleg. vezan po 1 gld.
Pri vnanjih naročilih velja poštnina
za posamični nevezani zvezek 5 kr.,
za vezani 10 kr.



Dijaki dobivajo Jurčičeve „Zbrane spise“ po 50 kr. izvod, ako si naročé skupno najmanj deset izvodov.

Prodajajo se v (37—20)

„NARODNI TISKARNI“

v Ljubljani,

Gospodske ulice 12. Gospodske ulice 12.

Ne zameniti z Radgonsko.

Radenska kislá voda in kopališče.

Radenci na slov. Štajerskem ob vznožji Slovenskih goríc.

Kot zdravilna voda. Radenska kislá voda ima med vsemi evropskimi kislíci največ natrona in litija. Posebna njena lastnost je, da pomaga pri vseh boleznih, koje dobi človek vsled prevelike kisline v svoji vodi, kakor pri hudici, pri kamnu v želodcu, mehurji in ledicah, ter je neprecenljivo zdravilo pri zlati žili, pri boleznih v mehurji, pri zastíženjih, kadar se napravlja kislina v želodci in črevesu, pri vredu, katarih in živčnih boleznih.

Kot namizna voda. Vsled obilne ogtene kisline in oglenokislega natrona, prijetnega okusa in močnega penjenja je radenska kislá voda najbolj priljubljena pozivljajoča pijača. Pomešana s kislím vinom ali s sadnim sokom in sladkorjem je močno šumeča, žejo gaseča pijača, koje imenujejo mineralni šampanjec.

Obvarovalno zdravilo. Jako razširjena je in mnogo se rabi radenska kislá voda kot varstvo in zdravilo zoper davico, škrlatico, mrzlico in kolero.

Kopeli in stanovanja. Kopeli se prirejujejo iz železnate in kislé vode z raznovrstno gorkoto. Skušnja uči, da pomagajo posebno zoper: hudico, trganje po udih, ženske bolezni, pomanjkanje krvi, bledico, histerijo in neplodovitost. (Cena kopeli 35 kr., cena za eno sobo 30 kr. do 1 gld.)

Ogljeno-kislí litij kot zdravilo. Liter radenske kislé vode ima v sebi 0.06 gr. dvakratno ogljeno-kislega litija, to je množina, ki se težko prekorači pri enkratnem zavžitku. Kolíke vrednosti je ta jako močan lužnik kot zdravilo, dokazujejo Garrodovi poskusi, ki so se vsestranski potrdili. Položil je košček kosti in hrustancev od protinastih bolnikov v enako močne tekočina kalija, natrona in litija. Prvi dve niste sko-aj nič vplivali, slednja pa tako odločno, da so bile protinastih snovi navzete kosti v kratkem prostu vse nesnage. To ga je napotilo, da je začel poskušati z litijem pri protinastih bolnikih, kojih scavníške prevlake so postajale vedno manjše ter konečno popolnoma prenehale. Vspéhi, koje so dosegli pri enacih razmerah tudi drugi zdravnik.

Cenike razpošilja zastonj in franko kopališče radenske státnice na Štajerskem.

V zalogi imata kisló vodo Ferdinand Plautz in Mihael Kastner v Ljubljani.